

Mitja hora: variació vocàlica (I)

(ALDC, III, 644. Vindrà d'aquí a mitja hora)

La vocal tònica de *hora* presenta en cat. timbres diferents. Procedeix del llat. HŌRA, pres del gr. HORA, que, a més de 'hora', significava 'espai de temps', sentit que apareix a voltes en cat. medieval ("en poca hora"). La *o* tancada originària, *h[o]ra*, s'ha mantingut en punts gironins, convertida en [u] a Formiguera (*h[u]ra* 7), com ocorre en

bona part de l'oc., mentre que a la resta s'ha obert anòmalament (*h[ɔ]ra*), passant a [ɔ] en rossellonès, d'acord amb l'evolució dels mots amb [ɔ] (*r[ɔ]sa > r[ɔ]sa*), i provocant una oposició fonològica, en el vessant posterior, de /a/ vs. /o/ vs. /u/.

